

Rogula Põllumeeste Rogu roheline lipu õnnistamise aktuse Laululehed.

26. augustil 1928 a. Jööri külas, „Rigula“ talus.

Pühitsemine ew. luteruse kumbe järele.

Wiisil: Wõta nüüd Issandat, wägewat kuningat
fiita. P. 96.

Issand, mu Jumal, Sind tahan ma lauluga
fiita!

Rõõmuga hõifates Sinu ees aega nüüd wiita.
Tõuse, mu laul,
Taewasje ilul ja aul,
Et Issand wõtaks mind kuulda.

Süda mul jättimas palwete heledas tules,
Koidu ma äratan wägewa lauluga üles!
Sind rahwa reas,
Uulusrõõmjate seas,
Tänan ja kiidan nüüd kõrgelt!

Suur on ju heldus ja ulatab taewasteist saadik.
Kõrgem Su tõde kui hommikul punetaw toidid.
Sest hüüan Süll'
Küitust, kuis jõudu jeks mul!
Õnnistust alla mull' jaada!

Braost Mähle kõne.

Pära it kõnet.

Omalt wiisil, 229.

Oh wõtkem Jumalat Suust, jüdamest nüüd fiita, Kes juuri
asju teeb, Ja temale au näita, Kes emahust ju Meil' teinud
pa ju head. Ja praegu hoidwad weel Meid tema armu käed.

See armas Jumal nüüd ka wõtku muret kanda, Meil'
rõõmsaid jüdamid Ja kallist rahu anda. Ja pidagu meid ka Siin
üles armjaste, Ja wõtku häda käest Meid peasta helbeste.

Ünnistamise talitus.

Pärast ünnistamist.

Wiisil: Oh anna tubat teelt ja mulle.

Me maa on waba, wabaks jäägu Ta sinu helde hoiu all,
Ka wainu poolest wabaks saagu Ta tõe helgil heledal: Mii,
Issand, kaitstu meie maad Su kotta tiiwad wägewad.

Seks juhi ise meie jõudu, Kui käia meil ka waisjel teel,
Meil' anna oma taewa jõudu, Et seda näeffime weel: Me maal
on õitsmas õie puud Ja õigus annab tõe le juud.

Ünnistamine ap.-õigenju kumbe järele.

Üldlaul.

Wiisil: Kui armsad on Su hooned.

Meid — oma rahwast ünnista, Oh, Issand, kõrgeft taewast,
Su pärisõja lunasta Ja päästa mureft, waewast. Su kogudust
Sa finnita Ja kaitse oma ristiga, Meid ifka heldest hoiat!

Me' ifamaad, me' pühadust, Oh Issand wõta kaitsta, Tal
rahupõlwe ünnistust Su armust lase maitsta! Meid kõiki ifka
julgusta Ja eluteele juhata, Meid igast hädast päästa!

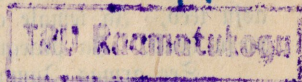
Rõne ja ünnistamise talitus ülempreestri Nistkol'i ja Endriksoni poolt.

Wiisil: Kui suur on Siionis me Jumal.

Oh suur ja wägew Issand taewas, Su wõim on ärandiõtmata;
Sind palume siin eluwaewas, Kui mured on meil wõitmata: Sa
hooft me' eest ju ifka kannad, Meil' igapäewast leiba annad.

Sa hoiat meie riifti, rahwast Ja rahwa juhatajaid ka, Et
kõift nad täidaks truult ja wahwast' Su tahtmist wagadusega, Et
nende õigel juhatusel Me kaswaks lunastuse teedel.

Oh tõustu meie palwe healed Su trooni ette ülesse, Ja
tee, et südamed ja meeled Jääks armu lootes palwesse, Et Sulle
ifka kiitust toome Ja Sinu truudeks lasteks jääme.

300-131